

EPITHALAMIA

SCRIPTA IN HO-
 NOREM PRVDEN-
 TISSIMI ATQVE INTE-
 gerrimi viri D. VALENTINI
 CVNRADI Senatoris Reip:
 Ochsenfurtensis: & honestæ ac pu-
 dicæ virginis BARBARAE, D.
 Georgij Corneri, piæ memo-
 riæ, cuius Tetelbacen-
 sis filia.

*Ex domo doctissimi ac magistri summi-
 adolescentis. D. Georgij Conradi ochsenfür-
 tensis. Anno 1574. 9 July. Wittenbergæ.*

VVITTEBERGÆ

IOHAN. SCHVVERTEL.

Anno M. D. LXXIIII.

660

C. 660

AD SPONSVM.

Δὴ θεὸς ἐκ πλευρᾶς ἔπεᾶρ διέπλαξερ ἑταίρη,
καὶ ταύτῳ προσάγωρ πλευρῶ Ἄδα μετέω:
φαίνεται ἔυπισορ, λατρυγικὰ πνεύματα τῆμ. *Ζεῦ*
ἦπιον ἠκέμνωι, γηθόσωόντε μέλ. *Ζεῦ*
τῶκερ ὄταρ, τηρήσαντεσ προστάγματᾶ χρισθ,
Ἄπῆοντα γαμικθ δ'εσμθ ἀνήρτε, γαυήτ.
ἔυχεοθα, ἐπέοικερ, ὄλθ ἐκ σήθεοσ, ἠμῖρ,
Ζεῦ γ. *Ζεῦ* συγαμίας ὄλβιορ ὄφρα πέλη. *Ζεῦ*
ταῦτα σωκδόμοσ τοίνυρ σοί ἄοιδᾶ, προμηθεῖσ
Νιμφίε, εὐτυχίας πρῶτρ ἐμῆο μέρ. *Ζεῦ*
Νῦρ μόνορ εὔ σὺ σμικρὰ τίθθ τὰδε, λίσομαι ἄκρωσ,
ὄσ μεχρί ἄρ δώκω μείζονᾶ; χαῖρε μακρᾶρ.

ΓΑΜΗΛΙΟΝ.

Χρισὲ βροτῶν σῶτερ, σεμνῶ ἀρχήτε γάμοιο,
 Ὀκράδίας ζεύξας σεμνῶ ἔρωτι δύο.
 Νῶ ἔυθιβε καλὸν μὲ ἐγχέϊσμα, δῶωμαι
 Δεξιὸς ὄφρα πέλειν τῆς ἐν ἔπεισιρ ἐμῶ.
 Ὀυ πολέμβας ἄσω, μέγα ἀνθρώποισιρ ὄλεθρον,
 (ὠφελείη καίμιν ἀγχιος οὐδὲρ ἄρης.)
 Ἀλλὰ λέχας δεσμὸν ζυγίοιο πάναγνωρ ἀείδωρ,
 Αἰνήσω θαλάμῃ κόσμιον ἐλλογίμῃ.
Ἄξιος ἐστὶ γάμοι ἡμῆς ἀγναῖος ἀγαυῆς,
οὐτὸρ ἀκηδῆσαι μηδενὶ ἀνδρὶ πρέπει.
ἢ ἄλλωρ ἄρχει, πόλεως τὰδε κοινὰ διοικῆ,
ἢ προβάτων χειρὶ κηδεταὶ ἐμμελέων.
 τῆς μὲν συγαμίας ὁ θεὸς ἀρχηγὸς ὑπάρχῃ,
 ἔυλογίη δὲ τὸρ πάντα βέβαια πέλει.
 ὧς γὰρ πρῶτα βίας παναγῆς τὸν τ' οὐρανὸν αἰθῆρ,
 καὶ πῆκε, πλατῦς πάντ' οὐ κόσμῳ ἔχει.
 Ἰσθμὸν ἐνδοξόντ' ἠγερ πρὸς Ἄδαμον ἑταῖρη.
 ἢ ἄρ' ἔμμετοχος τῶν βίοτιο πόνων.
 συζυγίας καὶ ὁμῶς ἔυπνηκτορ δεσμὸν ἔταξε,
 ὧς αἰ ἄρ' ἔμμενοι γνήσιος αἰῆρ ἔρωτος.
 καὶ μίᾳ ἄρ' ἐτέλειοι ζευγνύμενα, μεχρὶ τελευτῆς
 τῶ μελέοιο βίῃ, σῆθεα ἄρκι δύο.
Ἦσαν ἄρ' ἐκ ψυχῆς νοδῆς, καὶ σώματ' ἀβροῶ
σῶθετε ἐπὶ φίλον πλάσμα θεοῖο βροτῶς.
 οὐτα συγαμίας παναγῆς ὀδε δεσμῶς ἔδραϊ
 ζεύγνυσι κραδίης σεμνῶ ἔρωτι δύο.
 ἐνπύθερ φύσεως πρῶτης μοχεύμαθ' ὑπῆρξεν
 ἔυφρονα, καὶ γαμικῶ ἐγχυρᾷ φιλαλέχθες.
 ὄφρα ὑπὲρ γαίης μίμνη ἑκκλησία λευγᾶς,
 ὀρησκέντ' ἄ θεὸν πάντ' τε αἰδίου.
 Ἀλλ' οὐδ' ἐστὶ θεὸς καθαρὸς νόος, ἠδὲ παναγνός,
 καὶ παναγῆς ἔπερ παγκαθαρθῆσε φιλεῖ.

*ἡμῶν ἡμῶν καὶ
μῆτρων*

ἡλίδο / ...

ἡ τῆς

κῆδετα ἄγναϊσ σεμνῶν θαλάμῳ τε σινεύνῳ,
συζυγίας σῶζωρ δεσμὰ παναγνὰ αἰεὶ.
ταῦτα θέλει πάντα εἶργαι καὶ δῶρα χορηγεῖ
τοῖς ἐλθῶσιν ἐπὶ ἱμορῶντα γάμοι.

οὐ θέλει ἄγναϊσ ἡμᾶς κείσθ' ὀλιγωρεῖν,
δεσμὸν ἀπωθεῶσ ἢ ζυγίοιο λέχους.

ἄκρατίας μισεῖ, μάλα πυγαίστε κολάζει,
ἀιχροποιῶ χῶντας χαρὶς ἔρωτι τέλους.

τῶτο βυθίζομεν δ' ἄλλοι πάλαι ὑδάσι κόσμῳ,
κῆρ' ὅτε χῶόμετος πάντ' ἐλύμηνε θεός.

οὐρανόθεν φανθοῖ καὶ τῶτο πεφωσμένη αἰά,
τεφρωθεῖσ ὅταρ πύχῳ γόμορρ' ἐπεσερ.

ἔντω θέραινε καὶ ἐπόρθη τείχεα τροίας,
πυθμενοθεν, πόρνης εἶνεκα δυσκλεέος.

ἦίθεοι σπάρτῳ προπεθεῖ κρατορῆντε ἀνήστρ:
οἶδι πῶ ἱπποβινός θήβας ἐπόρσε πάνυ.

ὧε σφόδρα πικραίνει λαγνέ' ἀπανευθε νόμοιο,
τάξῃσ ἔναγέος καὶ τὸ βλάκευμα, θεορ.

ὧε μέλειοι τοίνυρ, καὶ ὧε κακοδαίμονοσ αἰσῆσ,
ὄυε κῆρ χῶόμενος τῶε ἀπέψασε θεός.

ὧε μάκαρες τοίνυρ, ὧε ὀλβιοδαίμονες, ἄλλωρ
μηθόμεν' ἐκ βλάβεος, δυσυχιάσε φρονεῖν.

εὐσεβέωσ ἄρα ὅε ποθέει βιοτόνγε διοικῆρ,
μῆ ἄρ ἀπωθῆται δεσμὰ παναγνὰ γάμῳ.

χρήματα μῆ μᾶλλον φιλέη, καὶ πλεῖστον ἀμυδρόρ,
ἡμορῖνὸρ ζητῆ μέρμορρος ἢ τε κλέσθ' ἄλλοιο.

οὐ μέντοι μάκαρορ σέχνηματα φαῦλα ποιῶνται,
ὧ πᾶρ λοιδόρεωρ, μῶμε κάκιζε, καλόρ.

μήτεκερ ἐδῆτεσ φρυγία, κροκιάτε μεγῆρεσ,
κῆροσ ἀφαιρῶνται σφάλματα σιφλά σέθερ.

Ἄλλ' οὐ ταῦτα πάλιν σφάλωρ ῥαμνυσία αἶρεσ;
ῥᾶσα καὶ ἄλλοιοῖ πάντα μέγισα χόουσ;

αὐτῆσ ἄρ σὶ μίσησ τὰδε τῶ κόσμοιο ποιῆσασ,
τεύξετα εὐτυχίας μᾶλλον ὑπὲρ βιότῳ.

ὄσγε, κελένοντοσ χρισίοιο, γυναικῶσ σινάπτεσ

*ρανα πρότερον
in carnis libidines*

*κατὰ τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν ἔκδοσιν
κατὰ τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν ἔκδοσιν.*

*ἀντὶ τοῦτο ἀπὸ τῆσ ἀρχαίας ἑλληνικῆσ
ἐκδοσὶσ ἀπομαρτυρεῖται.*

*λαγνεία, ἡ ἀκαταξία
καὶ τὸ ἔδαρσθαι τὴν
ἐπιθυμίαν.*

*λαγνεία, ἡ ἀκαταξία
καὶ τὸ ἔδαρσθαι τὴν
ἐπιθυμίαν.*

κατὰ τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν ἔκδοσιν.

καὶ

ἐπιθυμίας γυναικῶσ

καὶ ζυγία σέργε δεσμά πανγυὰ λέχουε.
ἄωρον γὰρ χρισὸς, παρεῶν καθαροῖσι σωεῦνοις,
ἠυλογεῖ θαλάμα ἠδέα δεσμά νέε.
χρησὸν ὅταν φίλῃ ποίησεν ἄφ' ὕδατος οἴνον,
(ὄυ τότε γὰρ νύμφῶν οἶνῶ ἔχεσκερ ἄλιε. *ἔχεν οἶνον*)
οὔτω καὶ γαμέταις σεμνοῖσι πάρεσιρ ἐκάσῃ,
ἐρτούτω βιότω δούε χάριρ οὐρανήρ.
χρήσιμα προσίθεται δεινοῖε, καὶ ἠδέα πικροῖε,
καὶ κραδίαε πρὶθ' ἄχθεθ' εἶναι ἄνευ:
ἠυλογεῖ θάλαμον, ἠγναῖα γε τέκνα χορηγεῖ, *ἠγναῖα*
σικχασίαε κομιδῆ τῶ μινύθοντα βιδ. *κομιδῆ*
τρὶε μάκαρ οὐρ ὁ ἀνήρ καὶ ὀλβιοδ' αἰμονθ' ἄισκε *ἄισκε*
ἔσιρ, ὄυε νύμφεε ἔμμερε προσαιλέθ'. *ἔμμερε*
κτῆμα γὰρ ὄβριμ' ἄωρ ἠ κεδνὴ ἔξοχ' ἄρισον, *ἔξοχ'*
ἠ μόνον ἄνδρα αἰλέ μεχρὶ βίοιο τέλαε. *ἄρισον*
ἄιδεε καὶ σιγῆε ἔραε, καὶ ἔργα κομιζε *κομιζε*
ἔνδοθι, εὔτε φόβω τέκνα θεοῖο τρέφε.
τῶ ἄρα μὴ μῆνοι ἠμῖν γε διδῶσι γυνῆε,
ἄλλα θεῶ δῶρον πανδωάτιο πέλα. *ἄλλα*
οὐ μὲν ἄλλ' ὄυ, μητρῶε φίλιε, κλέεσαε *κλέεσαε*
πρόσαξιρ χρισῶ, ἄπθ' ἀγιοῖο γάμῶ:
συζυγίαε σεμνῆε καὶ μή ἀρχηγὸρ ἄλιμαε,
ἄι' θεῶ ἔξεε πανδωάτιο χάριρ.
ἄυτοε σῶ θαλάμα ποιῆσε φροντιδ' α κεδνῶ,
ἔκκρουῶρ βραχέθ' παρ βιότιο βλάβθ'. *ἔκκρουῶρ*
ἄυτε ὁμοφροσῶνω δῶσει καὶ φαιδρον ἔρωτα,
εὐθῶεθ' ὄμῶρ πνεύματι σῆθε' ἔω. *εὐθῶεθ'*
ὄλβιον οὐρ εἰη γαμικὸρ τοῖ ζεύγε, ἐπίχοιε *ἐπίχοιε*
τῶ τογε εἰε πυλίε τῶ τριγέροντοε ἔτη.
τῶρ τοῖ ἔυλογεοῖ βασιλεῦε, ὄψιεθ' ὄλύμπε,
δούε εὔνω βίω πνεῦμα, χάριντε ἔλω. *ἔλω*
ὄφρα αἰλάλληλοι, χαλεπῆε ἀπάνευθε μερίμνε,
καὶ βλαβορῶρ νῶσωρ, ζῆτε μάκαρτα βιορ:
ὄυ μεχρὶ ἄρ μοῖνοε αἰλοκῦμαε ἰχθύεε ἔξε, *ἰχθύεε*
ἔσιρ εὔνω εὐχαῖασιρ τῶρ μέγισον ἔμῆε.

ἔχεν ἔχει habebat

ἔξοχον ἔξοχον ἔξοχον

ἔξοχον ἔξοχον ἔξοχον

Georgius Bussmannus Ochsenfurtensis, F.

ALIVD.

Es sacra coniugium : maior nec sanctior vlla
Concedi poterat miseris mortalibus æui :
A Ioue principium deduxit : Iuppiter author.
Ille vbi nascentis posuit fundamina terræ,
Et quæcunq; vehit rapida vertigine cælum
Sydera formavit, quæ maxima cernis Olympo,
Immisitq; feras syluis, vitasq; volantium:
Postremum teneras hominem produxit in auras,
Qui regere imperio, & dominari in cætera posset,
Mentem animumq; sibi similem : nam Iuppiter illi
Diuinæ lucis radios, & cætera dona
Indiderat, superumq; animis afflarat honorem.
Immenso sed enim non hic suffecerit orbi
Solut, vt æternum tanta dominetur in aula :
Quippe mori tandem transacto tempore vitæ
Debit, atq; pati miserum per funera lethum.
Namq; ausus violare Dei mandata parentis.
Omne ideo genus ætherea quod vescitur aura
Sub leges mors atra vocat : nec quicquid vbiq; est
Humanæ gentis, vitam traducet in æuum.
Imperium terris exercent fata : nec vlli
Parcere iura sinunt : nihil est, quod duret in omne
Perpetuo tempus : nisi quod vice semper eadem
Nascimur, atq; iterum nigras descendimus umbras :

Cen

Ceu flos eximius succumbit , ab æthere quando
Sæuior aura ruit : ceu lassa papauera collum
Demittunt , subito si fortè grauantur ab imbre .

Hoc pater omnipotens cælo vt præuidit ab alto,
Consilia in melius retulit , primoq; parenti
Prospexit , sociamq; dedit , quæ fœdere certo
Iuncta viro , pariter numerosam educere prolem
Sciret , & impositi partem sufferre laboris.
Hoc erat auspicium thalami : sic fœdera lecti
Ominibus lætis cœpère : exordia gentis
Parua quidem : sed quæ numero propaginis aucto
Crescat , & immensum mox viribus impleat orbem.
Vt si quando arbos tellure enascitur ima ,
Parua viret primum sine frondibus , ast vbi tandem
Accepit vires , alto se attollit Olympo ,
Diffundens latè ramos : hinc altera rursus
Arbor agit frondes , spacium impletura prioris.
Haud aliter primi postquam pepigère parentes
Fœdera connubij , fœlicia Iuppiter author
Incrementa dedit , fœcunda prole beatos
Dum facit , & longos spectare ex ordine natos ,
Natorumq; genus longæuum in nomen iturum.

Principium hinc nostri generis : cunabula primum
Duximus hinc , cæli numerumq; æquauimus astris ,
Innumeri quamuis ad pallida limina Somni
Descendant homines , atq; alta obliuia potent

Securis

Securis domibus : quibus altera deniq̄ fato
Corpora debentur, postremo in fine dierum :
Attamen humanæ durant consortia gentis,
Coniugiumq̄ manet, nec tempore deficit omni :
Humano si quem non euitabile fatum
Eripiat cœtu, nigras fugit acta sub vmbra
Vita equidem, lethumq̄, subit: sed non tamen omni
Parte sui moritur : spes vitæ in prole recumbit,
Quæ patre sopito paruos educere natos
Connubio norit, quondam & labentibus annis
Quæ genus extendat, nomenq̄ reducat auitum.

Quandoquidem series ne tandem longa minorum
Deficeret, tacitas imo sub pectore flammæ
Iuppiter omnipotens animis inseuit amanti.
Quis non vulnus alit venis? si vera fatemur,
Aut cui pertæsum thalami, tædæq̄ iugalis?
Si modo contingat simplex & amabilis vxor,
Quæ dulces natos Veneris quæ præmia norit.
Caucasus hunc horrens genuit, pastusq̄ ferino
Lactæ fuit, qui non incendia sentit amoris.

Sed tamen & nemo fines excedat amoris:
Custus amor placeat, custos Deus approbat ignes.
Fallor? an idcirco de costa Iuppiter vna,
Finxit Euam, plures ne quis sibi deligat vna,
Consortemq̄ ideo de corpore sculpsit Adami,
Vt qua sumpta fuit parti iungatur eidem?

Ergo

Ergo suam quinis costam, quam perdidit, illam
Quærat, & inuentam digno amplectatur amore.
Errat, qui Veneris furto lætatus inani
Indulget vitijs, atq; extra limina currens
Virgineum soluit furiata mente pudorem,
Misceriq; probat, velut agmina bruta ferarum:
Neu quaeso, neu tanta animis lasciuiæ vestris
Succrescat, neu tantum admittite corde furorem:
Legitimi vobis placeant consortia lecti,
Coniugium placeat, thalamos intrate pudicos.
Illicito siquidem pugnat Deus vltor amori.

Occasum Sodomæ referam: quid tristius illo?
Cum pice fumantes commisto sulfure flammæ
Iuppiter ipse pluit, iactataq; desuper vrbi
Fulmina contorquet, totamq; à sedibus imis
Eruit iratus, flagrantibus vndiq; tectis,
Atq; hominum pecudumq; genus (miserabile dictu)
Sub Styga demittit. Nec quisquam ex vrbe relictus.
Quid referam Thebas? quid fractæ mœnia Spartæ?
Quid Troiam? subitos an non consedit in ignes
Vnius ob fœdum Phrygiæ pastoris amorem?
Vsq; adeo superos iuuenum scelerata libido
Offendit, vetitos adeo oderunt Hymenæos.

At contra fœlix, iterumq; iterumq; beatus
Ille, verecundo qui pectore concipit æstus,
Fœdere legitimo gaudens proprioq; cubili,

B

Placatos

Placatos habet ille Deos, numenq̄ benignum:
Æquat onus, duros partitur vtrinq̄ labores,
Diuitias confert, solatia blanda senectæ
Iuppiter, auget opes, vitæ quibus indiget vsus.

Festa Cananæi memorabo Hymeneia sponsi:
Excidit? an præsens vestris in mentibus hæret
Historia, & quæ tum miracula ingentia Christus
Ad thalami ediderit sanctum inuitatus honorem:
Consumptis hîc fortè alijs, vt tollere mensas
Atq̄ auferre scyphos, Bacchi penuria adegit:
Ipse equidem (nec enim magnus consistere mentem
Passus amor) demit tristes è pectore curas,
Coniugijq̄ memor rebus succurrit egenis:
Dum mandat positas impleri fontibus urnas,
(Urnæ sex aderant illic) atq̄ omine magno
Vertit in augustum liquentia flumina Bacchum.
Tantus honor thalami: tanta est reuerentia sacri
Coniugij, toto nil maius in orbe repertum:

Ergo, chare parens, celeberrima fama Senatus
Vrbis Bosphoreæ, rerum spes magna mearum,
Quandoquidem sedet hæc imo sententia cordi,
Atq̄ ita fert animus deuictò deniq̄ luctu
Instaurare thorum, tædasq̄ iterare iugales,
Credo equidem, superùm sic fata immota tulerunt.
Æthere iam summo bis sena per astra volutus
Cynthius, exegit completis mensibus annum,

Nuper

Nuper & hyberno rursus digressus ab Austro,
Huc geminam conuertit iter sublimis ad Arcton,
Elysios postquam campos, habitacula Diuum
Obtinuit mater fatis foelicibus: ex quo
Afflictus tristem in luctu sine coniuge vitam
Traxisti, tecum casum indignatus acerbum:
Vicisti tandem lachrymas, tua deniq; vota
Audiit Omnipotens, cui mutua vincula curæ,
Consortemq; dedit, quæ tecum transigat æuum.
Verum equidem (res ipsa probat) non horrida semper
Seuit hyems glacie: mitescunt frigora Brumæ,
Atq; vbi sub terras hyemem Sol impiger egit,
Æstiuâ nobis tum luce recluditur æther:
Nec faciem nigris semper Sol occulit vmbriis,
Interdum pluuiis Thaumantias æthere surgens
Formosum spondet post tristia nubila cælum:
Sic lachrymæ cessant: vultum Fortuna serenat:
Tristia commutat lætis, mentemq; reducit.
Te memoro, tu testis eris, pater optime, qui iam
Leticiam exerces animo, & noua pectore versas
Gaudia, dum socias aliam tibi fœdere sponsam,
Quæ fuit externam nuper quæsita per urbem.
Scilicet vt fluuij diuersis fontibus orti
Excipiunt sese commistis protinus vndis,
Et tandem pelagus placidè labuntur in vnum:
Sic homines alijs quandoq; ex urbibus ortos

Connubio gentes alias ambire videmus.

Ecquid opus multis? fuit hæc seruata cubili
Sponsa tuo, qualem iam nuper Dædala Bacchi
Vrbs tibi iunxit, vbi leni fluit agmine Mænus
Frondentes inter salices, per amœna vireta,
Et iucunda sonans gratum per membra soporem
Efficit, irriguo fœcundans omnia vultu.

Ergo tuis meritò gratabor honoribus absens,
Votaq; pro pactis faciam communia tædis,
Coniugium blandum, fœlix & amabile totum
Eueniat, cœptum facilis fortuna sequatur
Cœlicolis æquis. At te, sponsa, altera sponsa,
Accipio agnoscoq; libens, matremq; saluto:
Te (quia sic visum superis) reuerenter habebo,
Tu modo prærepta serues vestigia matris:
Nomen idem redijt, redeat mens æqua priori.
Non ego iam vestras comprehendere carmine laudes
Audebo, nec vos audentem talia vatem
Accipitis: proprio friget laus pectore ducta:
Id faciant alij, quos hæc memorare decebit.
Gratior externo veniens à iudice laus est.

At vos interea (quando huc venistis amici)
Coniugium hoc, istumq; diem celebrate fauentes
Cum sponso, & iam letantes assuescite mensis:
Suspensos reuocate animos, imponiteserta
Crinibus, & leti rebus durate secundis.

Sunt

Sunt Cereris vobis, sunt dulcis munera Bacchi,
Indulgete parum, iussiq; attollite frontem,
Mutuaq; exhausto carchesia porgite Baccho:
Liberiora equidem placeant conuiuia vestris
Pectoribus, placeat foecundæ gratia mensæ.
Dimidium vitæ est mens læta in corpore sano.
Exulet hic mæror: Valeat quem tristis Erinnyis,
Aut Eris, aut Nemesis, vel sæuæ Gorgonis angues
Sollicitant: abeat cui tantum tristia cordi,
Quiq; amens vltrò curis arroditur ægris:
Mens hilaris vobis placeat, vultusq; serenus.
Quare agite ô iuuenes, tantorum in munere honorum
Sufficite vnanimis, & fundite vina volentes:
Instaurate choros (sed honestos) ô vbi dulces
Concentus, citharæ strepitus, testudo sonora
Atq; arguta sonans angusto tibia collo:
O fortunatus, numero qui forsan in illo
Sistitur ignarus, nec non modulantibus auris
Expleri mentem nequit, afficiturq; canendo:
Illum non angor, non tetræ nubila mentis
Exercent tristem, non fors aduersa: neq; ille
Ingemuit grauitè, curisue ingentibus æger
Succubuit, sæuo necquicquam expalluit Orco.

Me vero iuuenem faciles ante omnia Musæ,
(Quarum sacra colo, magno succensus amore)
Accipiant, monstrentq; mihi Parnassia Tempe,

Quaę iter ad sacras Heliconis panditur vndas,
Laurus vbi nunquam frondis deponit honorem:
Hic lateam, Themidos discamę oracula vatis,
Vt possim quondam patrię succurrere egenę,
Et me tollere humo, ne pondus inutile dicar:
Sin nequeam caput ingenuas efferre per artes,
Dulce sodalitium placeat, cui gaudia cordi,
Et rude vulgus amem fungarę inglorius æuo.
Desine Calliope, iam desine, frigida cælo
Nox oritur, suadentę capessere sydera somnos.
Quod superest, æquo, pater, accipe carmina vultu,
Inceptisę fauens nostras ne desere Musas.

Georgius Cunradus Ochsenfur-
tensis, Filius.

